

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbija.

Hudi časi prišli so zopet nad mnogotrpinčeni narod srbski in odkar je gospod Ristić ob tla vrgel radikalno vlado ter izročil vladno krmilo liberalcem, bije se po celi deželi strasten strankarski boj, ovirajoč vsak kulturni napredek. Ogromna večina naroda iz vsega početka ni bila naklonjena liberalni vladi, kajti radikalna stranka je globoko ukoreninjena v narodu, ona ima še danes v rokah več visokih državnih oblasti, liberalci pa imajo svojih privržencev le v mestih in v krogih višje inteligencije. Da ima beseda liberalcev v Srbiji čisto drug političen pomen nego pri nas, tega pač ni treba še posebe naglašati. Liberalna stranka srbska avstrijskim Slovanom ni nesimpatična, ker je po našem mnenju jedina resnično slovanska stranka srbska. Zategadelj bi nam ne bilo nemilo, ako bi si ta stranka legalnim putem prisvojila zopet trdnih tal ter ostala na krmilu.

Gospod Ristić moral je imeti že tehtnih razlogov, da je tako brezobzirno strmoglavil radikalni regime in zgolj obrekovanje menda ni, ako se radikalci očitajo tudi nekoliko protidinstične tendencije. Dvomimo pa, je-li so prava sredstva, s katerimi deluje Ristić za utvrdo liberalnega sistema in je-li si bo s temi sredstvi priborila liberalna v narodu nekako diskreditovana stranka posebnih simpatij. Radikalci zahtevajo, da naj se nemudoma skliče skupščina, katera naj sodi postopanje Ristićevo ter izreče mnenje narodovo o novi vladi. Kako bi izpala ta sodba po veliki večini radikalne skupščine, o tem ne more biti dvoma in zategadelj je umevno ali vsaj odpustljivo, da Ristić zavlačuje z vsemi mogočimi sredstvi sklicanje skupščine. On ve dobro, da bo skupščina odločno odklonila liberalno vlado, da jo bo morala vlada vsled tega nemudoma razpustiti ter apelovati na volilce. Za to pa se jej čas še ne vidi goden, kajti danes zmaga bi tudi pri novih volitvah brez dvoma zopet radikalna stranka. Zategadelj sklicati bo Ristić skupščino najbrže še-le zadnji dan zakonitega v to

določenega roka, ki poteče s 1. novembrom t. l. in tudi potem bo zasedanje parlamenta najbrže že po prvi seji odložil za dva meseca. Na ta način posrečilo se bo liberalcem najbrže, da bodo obdržali v rokah vladno krmilo skozi sedem mesecev proti izrecni volji parlamenta in ogromne večine naroda. Potem pa se bo morala položiti odločba v roke naroda. Naloga liberalne stranke je torej, da si do tedaj toliko utrdi svojo pozicijo, da ji bo moč z nado na uspeh stopiti na volišče.

V to vlada tudi deluje na vse kriplje. A mesto da bi delovala z lojalnimi sredstvi, zlorablja v to svrhu svojo moč na način, kateri ne more odobravati noben naobražen človek. Liberalni agenti preplavili so liki kobilice celo deželo in prava pravcata križarska vojska pričela se je zlasti zoper uradnike, državne in avtonomne, ki so na sumu kot privrženci radikalcev. S preziranjem rednega in poklicanega sodnika zapirajo se odporniki proti liberalnim provokacijam in najbrže doživel bo strmeči svet skoraj prizor, da bo policijski prefekt obtožen in obsojen zaradi prekršenja zakona v obrambo osebne svobode.

To je nevaren eksperiment na račun liberalne stranke in nam se ne vidi verjetno, da bo tako brezobzirno in nemoralno postopanje v konečni hasek stranke, kateri bi želeli, da si na dostojnejši način pridobi zopet nekdanjo veljavo in populariteto. Pač pa se je bati, da bo tak brezobzirni boj našel silovit odpor in da bodo to še nekonsolidovano slovansko državo pretresali zopet notranji boji, kateri bodo uničili vse uspehe mladega zdravega političnega življenja v Srbiji. Kake posledice pa utegnejo imeti take razmere, to je narodu srbskemu še v živem spominu iz nesrečnih časov Milan-Garašaninovih. Na to naj bi ne pozabili vodje liberalne stranke. Z brezobzirno silo se v ustavni državi in proti volji naroda definitivno ne more držati nobena stranka in bolje bi bilo, da bi Ristić in njegovi somišljeniki strpljivo počakali svoje dobe, nego da vsemu kulturnemu napredku v kvar posnemajo mogotce v sosedni balkanski državi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. oktobra.

Državni zbor.

Čim zvršita delegaciji svoja posvetovanja in dovolita zahtevane kredite, sešel se bode zopet državni zbor in to ali že koncem meseca oktobra ali vsaj začetkom meseca novembra. Glavna stvar, katero bode rešiti, je državni proračun za leto 1893. Reševanje te velevažne reči vršilo se bode z izdatno uporabo opravičnika, tako da se gotovo ne bo dalo vsega tega povedati, kar bi bilo potrebno. Čuje se, da bodo v proračunu za leto 1893 troški in dohodki zabeleženi v kronski veljavi, kar je povse umevno, če se pomisli, da bo ogerska vlada koj po novem letu začela kovati kronske denarje ter tako cisilivansko vlado primorala, da se ravna po njenem vzgledu.

Eksposé ministra vnanjih zadev.

„Hlas Naroda“ izrekel se je zoper postopanje delegata Eima v proračunskem odseku avstrijskih delegacij, ne takó pa tudi staročeska „Politika“, ki piše: Grof Kalnoky je na Eimova vprašanja odgovoril precéj površno in nedostatno. V stvarnem oziru rabil je le navadne izgovore in lahko je bilo spoznati, da ni hotel točno odgovoriti. Toliko bolj odkrito pa je kritikoval vprašanja mladočeskega delegata in njih utemeljevanje, in izrekel je pri tej priliki nazore, katerim se morajo najodločneje upreti tudi tisti, ki sicer ne čutijo potrebe, identificirati se z Eimom. Minister zavrnul je na kratko vsako parlamentarno kritiko vnanje politike. Rekel je, da je na škodo državnim interesom, če se vnanji politiki kaj očita in če se dvomi o absolutni modrosti in zanesljivosti uprave vnanjih rečij. To je baje zoper ustavo. To stališče je neosnovano, ker delegaciji sta poklicani kritikovati in soditi vnanjo politiko, in čestokrat se je to zgodilo že dosti ostreje, nego je to storil delegat Eim. Mi — piše „Politika“ — se nikakor ne identificiramo z Eimom, prosvedovati pa moramo zoper to, da bi v našem narodu vedno živa želja, naj monarhija poišče in najde pot prijateljstva in solidarnosti interesov z Rusijo, izvirala iz nepatriotičnih motivov in bi ne imela pravice biti uvaževana. Če naj bo politika dobra, izvirati mora iz želja in interesov vseh narodov in prav zato je

LISTEK.

Dve seji.

Izvirna peklenska humoreska. Spisal Sámo.

(Dalje.)

VI.

„Etwas ein neuergrübeltes Systemchen oder Hypotheschen oder ähnliches Missgebürtchen“ ... H. Heine.

Spehan od dolgega govora izpije Žveploust čašo do dna, potem pa nadaljuje:

„Ves potrť sđdel sem deževnega jutra na južnem kolodvoru Dunajskem v voz II. razreda. Hudo sem vtaknil v III. razred, samo, da bi ga ne imel pred očmi. Jadno je vozil brzovlak; naglo smo dričali čez visoki divji Semering, zdaj skoz temne rove, zdaj tik globókih prepadov, vedno dalje, dalje ... Na jedni južnoštajerskih postaj vstopili so trije gospodje v moj kupé. V teku pogovora obrnila se je govoric na nekega glasovitega filozofa, ki je neki prva luč na tem polji, po imenu Rinki-Kanki. Kakor sem posnel iz modrovanja gospodov, moral je biti Rinki-Kanki prvi veleum in prvi modroslovec vsega sveta. Znova mi je zasijala zvezda vesele nade. „Tu se naučiš, česar želiš! Pred mu ne daš miru, da glavni stvari ne umeš!“ Takoj sem ukrenil,

da se popeljem čez belo Ljubljano tjá v solčne kraje, kjer gospoduje mogočni duh.

Mej tem se je naredil skóro mrak. Gospodje so izstopili, bil sem sam v kupéji. Dež je neprenehoma curil, enakomerno so drdrala kolesa, ritmiški je bobnel voz, enakoglasno so pele šipe. Bliskoma so švigali telegrafski drogi, vzdigovala se in padala vez brzojavnih žic. Truden zatisnem oči

Kar na mah se odpró vrata!

Čuden človek vstopi, v črno opravljen, gorečega, blaznega pogleda in nenavadnega kretanja. Pri-kazen sede kraj mene.

„Koliko je 2×3 ?“ zareži nad menoj, da mi pretrese mozeg in kosti. Odgovora ni čakal, kar nadaljeval je: „Ali ni morebiti $2 \times 3 = 7!$ “ in me divje gledal.

Prestrašen se odmaknem na klopi od njega, kolikor morem. Kaj pomaga! On takoj za menoj!

„Govori, povej! Ali je 7 ali ne!“

„Misliš bi, da ne,“ odgovorim ponižno.

„Motiš se! Zakaj bi ne bilo 7! Je, je, pravim ti!“

„Zakaj pa stoprav 7?“ ohrabrim se jaz.

„Hm, na to je odgovor vrlo lahek. Jednostavno za to, ker jaz tako velim!“

„Kaj pa,“ drznem se nasprotovati mu, „kaj pa, častitljivi gospod, ko bi bilo 2×3 morebiti = 6!“

„Ne, to ni mogoče, nikdar!“

„Zakaj pa ne?“ se osokolim jaz, da sem se kar samemu sebi čudil.

„Vidiš! Ti imaš debelo zimsko Schopenhauerjevo suknjo. Predno te ne slečeš, ni nič s tabo! Kako moreš toliko popraševati. Vse to je tako, razumeš, ker jaz takó velim! In to so neovržni razlogi. Roma locuta, causa finita!“

„Kdo si pa ti, da tako mogočno govoriš?“

„Jaz sem slavni doktor in profesor Rinki-Kanki, nedosežen pisatelj, izkušen in razsvetljen gospod, ne baham se pa nikoli. Niti nikdar o sebi ne govorim. Prijatelj in kolega sem gospodom, ki so se šolali po 16 let, kakor jaz, gospodom, ki so se, jednako meni, učili latinščine, grščine, hebrejščine, matematike, fizike, filozofije itd. itd. — in še drugih predmetov, ki jih ti in drugi „kruhborkci“ niti od daleč niso povohali. Ne baham se pa nikoli! In jeden tistih sem, v katerih je zastopana ruščina, češčina, poljščina, hrvaščina, kitajščina in sploh vse, kar je jezikov od Adrije do ledenega morja. Celó nemški znam! Ne baham se pa nikdar ne! Mi smo v modernih strokah izobraženi, veleučeni možjé, ki so se odlikovali s sijajnimi izpiti na vseučiliščih. Da, sami Dunajski profesorji govore z velikim spoštovanjem o naših mladih doktorjih. Razumeš, kaj se to pravi? Ali sedaj veš, kdo sem?“

(Konec prih.)

tirjatev češkega naroda, da se uvažuje tudi v vnani politiki, legitimna in utemeljena.

Konferencija čeških poslancev.

Od moravskih čeških poslancev nasvetovani shod vseh poslancev naroda iz Češke, Morave in Šleske, dobiva vedno bolj konkretno obliko in utegne venderle uresničiti se. Mladostni opustili so večinoma odpor, ker se jim je zagotovilo, da je izključeno vsako majoriziranje. Češki plemiči obljubili so tudi udeležbo in moravski konservativni klub naznanil je klubu narodnih poslancev ukrep, da se udeleži konferencije in da je v pripravljani odbor delegoval svojega načelnika grofa Egberta Belcredija. — Upati je torej, da se bode uresničila želja po zlogi vseh narodnih čeških strank, če ne v vseh podrobnostih, pa vsaj v glavnih točkah.

Vnanje države.

Pruska vojaška predloga

prouročila je bajb konflikt mej državnim kancelarjem grofom Caprivijem in pruskim ministerstvom. Grof Caprivi ni namreč svoje predloge dal v odobrenje pruskemu ministerstvu, katero bi v znani svoji krotkosti gotovo ne bilo odreklo tega odobrenja, ampak si kar na kratko izposloval cesarjevo potrdilo, prezrši popolnoma ministerstvo, in je potem izročil zveznemu sovetu. To postopanje državnega kancelarja razburilo je vse politične stranke in prav vsi listi, ne izvzemši oficijoznih glasil pruskih ministrov trde naravnost, da je nastal konflikt, ki utegne imeti resnih nasledkov.

Kolumbova slavnost na Španskem.

Prihodnji teden vršile se bodo na Španskem Kolumbove slavnosti in to kar najbolj sijajno. Udeležila se jih bode tudi kraljica-regentinja in to v raznih krajih. V Kadixu zbrana bode mornarica in tuje vojne ladije, katere si bo kraljica ogledala in potem koj odpotovala v Hvelvo, da prisostvuje slovesnemu odkritju Kolumbovega spomenika. Iz Hvelve pojde v Granado, kjer se bo odkril podpirateljici Kolumba, kraljici Izabeli, velik spomenik. Tudi sicer praznovala se bo ta slavnost v vsi deželi oficijelno.

Angleška vnanja politika.

Sir Charles Dilke, jeden najodličnejših angleških politikov liberalne stranke govoril je te dni pred svojimi voliči o vnanji politiki nove vlade. Trditve, da bode lord Rosebery nadaljeval vnanjo politiko Salisburyjevo, je prazna bajka. Liberalna stranka ni nikdar odobraval političnega pravca Salisburyjevega in se mu o raznih prilikah odločno upirala. Salisbury je oškodil angleške interese na raznih krajih sveta in približal se je trojni zvezi, katera ne more Angliji niti v Indiji koristiti, niti ji zagotoviti pristožnosti po morjih. Takšne politike ne bo liberalna stranka nikdar tirala.

Občni zbor „Glasbene Matice“

se je vršil dne 1. oktobra t. l. v Knežjem dvorcu.

Predsednik Frančišek Ravnikar ogovoril je zbrane društvenike nastopno:

Slavni občni zbor! Premišljeva je o zgodovini minulega društvenega leta spominjam se nekaterih sitnostij iz početka. Ker pa prislovica pravi: De mortuis nil nisi bene, ker so ti nedostatki bili le malenkostni in so zginevali pred poznejimi uspehi, mi ni težko govoriti le o ugodnostih. Sploh je bilo v tej dobi čutiti nenavadno živahno gibanje po vseh pokrajinah slovenskih. Vsi mnogobrojni shodi, veselice in zabave, političnega ali nepolitičnega značaja, vzbujale so toliko zanimanja, našle so tolike udeležbe odličnega Slovenstva, da še nikdar poprej ne. Vidi se, da naš narod čuti tla pod seboj, da se zaveda, da ni več tujec na domači zemlji. Naša „Glasbena Matica“ v tem oziru ni zaostajala. Šolski zavod uživa vedno večje zaupanje v narodnih obiteljih, zasluga v tem gre izvrstnemu učitelstvu in šolskemu nadzorništvu. — Muzikalije naše širijo se vsestransko mej slovenskim svetom, in letos sem celo zahvalo dobil za izreden užitek. — Delovanje našega pevskega zbora pa primerno oceniti mi skoraj nedostaja besedi. Uspel se je do višine, kakoršne se ni nikdo nadejal. Ne bom kadilnice vihtil, a s toplo pohvalo moram le omeniti požrtvovalne marljivosti predsedstva obeh zborov, moškega in ženskega, pevovodstva, odborništva in posamičnih členov. — Vsi ti uspehi pa ne izvirajo iz kakšnega srečnega slučaja, ali od kake elementarne sile, temveč so sad 20letnega trudapolnega dela. Nekoč sem slišal svarilne besede: Slovenec, ako iščeš spasa, delaj, delaj in delaj! In res je bilo in bode to ostalo geslo „Glasbene Matice“, da bomo postali vredni člani, da bomo kolikor mogoče i mi pripomagali k kulturnemu razvitku in napredku našega naroda. — Ne smem zamolčati še nekega drugega prijetnega prigodka. Ko nam je naš slavni mestni zastop na kratko moje prigovarjanje v odseku in v njeni seji brez ugovora pomnožil letno

subvencije izvanredno za 400 gld., je moj tovariš uskliknil, da taka radodarnost poleg obče znane štedljivosti je pač ginljiv dokaz iskrenega domoljuba naših mestnih občanov. Tudi če se ne hvalim jim za to! Le na kratko še omenim ljubeznive prijaznosti našega častnikarstva iz vseh taborov, vsestransko prisnanje in uvaževanje našega zavoda, kar je pripisati taktnemu vedenju in, rekel bi, politični nepolitiki vseh članov našega odličnega odbora, konečno pa se zahvaljujem najtopleje za izkazano nam čast pri tem občnem zboru ter Vam kličem: Danes leto na srečno svidenje!

Potem poroča tajnik g. Josip Paternoster o delovanju odbora „Glasbene Matice“ za leto 1891/92.

Pri lanskem občnem zboru, vršivšem se dne 10. oktobra 1891, izvoljeni so bili v odbor nastopno imenovani gospodi:

A. V Ljubljani stanujoči: Ravnikar Frančišek (predsednikom), Drenik Frančišek, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Krulec Ivan, dr. Danilo Majaron, Noll Josip, Paternoster Josip, dr. Lovro Požar, Svetek Anton, Valenta Vojteh, Vencajs Ivan in Žumer Andrej.

B. Zunanji: Fajgelj Danilo, Gregorčič Simon, Starec Anton, Šusteršič Matija in Žirovnik Janko.

Pri prvi seji dne 13. oktobra konstituiral se je odbor, izvolivši soglasno g. Antona Svetka podpredsednikom, g. Josipa Paternostra tajnikom, g. Ivana Krulca blagajnikom, g. Ivana Vencajza šolskim nadzornikom, g. dra. Lovra Požarja arhivarjem in g. Antona Svetka ekonomom, in v artistski odsek gg.: Frana Gerbiča, Antona Foersterja, dra. L. Požarja in Ivana Vencajza. Volitev posamičnih članov v šolski odsek je odpadla, ker je bil itak voljen g. Ivan Vencajz šolskim nadzornikom, kateremu je bil nalog izročjen, šolske stvari pretresati z učitelji in potem skupnemu odboru staviti potrebne predloge in nasvete.

Odbor pretresoval je v 10 sejah društvene in šolske stvari.

Jedna prvih nalog odborovih je bila z ozirom na to, da je čitalniški pevski zbor koncem leta 1890 prostovoljno odstopil, dogovoriti se z odborom narodne čitalnice, kako bode z zborom „Glasbene Matice“ prirejati koncerte za čitalniške člane in koliko na leto. Po izvršenem pogajanju sta se oba odbora pogodila tako, da mora „Glasbena Matica“ za čitalnico prirediti leta 1891/92 tri koncerte in da le-ta plača našemu društvu za vsak koncert 100 gld. odškodnine za note in pevovodjo. Ker je dosedanji pevovodja g. dr. Gros, ki je z uzorno marljivostjo in požrtvovalnostjo vežbal novi moški zbor, meseca novembra 1891. l. iz službenih ozirav odšel v Idrijo, moral se je odbor, da mu bode moči ustreči dogovorjenim pogojem, poiskati drugega pevovodjo. Po prizadevanju našega dičnega šolskega nadzornika g. Ivana Vencajza posrečilo se je pridobiti za naš zavod izborna glasbeniško moč v osebi g. profesorja Hubada, kateremu se je od meseca decembra 1891. l. naprej izročilo vežbanje moškega pevskega zbora. S tem dnem napočila je nova doba za naš pevski zbor in prešinilo ga je mahoma nenavadno oduševljenje za svojega vodjo. Veliko pevskih motij, ki so se dosedaj odtegovale sodelovanju, vstopilo je v pevski zbor in dan za dnevom utrdila se je boljše nada, da bode zdaj moči prirejati umetniški dovršene koncerte. Še preden je nastopil službo g. Hubad, si je odbor, uvažujoč, da je za koncerte prepotreben mešan zbor, stavil nalogo, popolniti moški zbor tudi še z ženskim zborom. In zopet je bil naš vrli šolski nadzornik g. Vencajz, kateri je z vzgledno ustrajnostjo, le dobri stvari v korist, osebno nabiral za ta zbor odličnih gospej in gospodičin, ter v kratkem času privedel pod krilo „Glasbene Matice“ 39 rodoljubnih dam, katere so se odzvale njegovemu vabilu. Zdaj je bil pevski zbor popoln in začelo se je pod spretnim vodstvom resno in mirno delovanje. (Dalje prih.)

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 4. oktobra.

(Dalje.)

Gosp. župan Grasselli konečno naznani, da je društvo sv. Cirila in Metoda izreklo zahvalo za mestni prispevek 500 gld., da je kraljevo mesto Praga doposlalo statistično poročilo o poslovanju za l. 1890, mesta Gradec, Solnograd in Štajer pa ujih računске zaključke za pretečeno leto. Vrši se volitev hranilničnega upravnega odbora, kateremu je potekla koncem septembra t. l. triletna opravilna doba in so bili po listkih izvoljeni gospodje: Iz

srede mestaega zastopa: Ivan Gogola, Ivan Hribar, Anton Klein, Ivan Knez, Vaso Petričič, dr. Josip Starč, Fran Tertek, Ivan Velkavrh, Dragotin Žagar, Anton Svetek. Iz srede meščanov: Alojzij Bayr, Vences Borštnar, Fr. Kollmann, Jozip Kušar, Ivan Perdan, Viktor Bohrmann, Avgust Skabernaš, Fran Kvav, Souvan, Fran Tertnik, Josip Lenča. — (Včerajšnja „Ljub. Zeit.“ je napačno poročala, da sta bila voljena tudi gg. Ravnikar in Lednik.)

Župana namestnik g. Vaso Petričič poroča o škontrovanji mestne blagajnice in ž njo združenih fondov dne 11. avgusta 1892 in nasvetuje, da naj se, ker se je našlo vse v redu, poročilo vzame na znanje in odobri.

Obč. svet. Prosenc je mnenja, da poročilo finančnega odseka nikakor ni v soglasji s predpisi občinskega reda. V istem predpisano je, da morajo posebni komisarji, katere ima v ta namen izvoliti mestni zbor, revidirati blagajnico.

Gosp. župan Grasselli opomni na to, da je finančni odsek sklenil, da odpošlje svoje člane kot mandatarije v pregled mestnih blagajnic in v tem zmislu izvršuje tudi mestni magistrat svojo po občinskem svetu dano mu navodilo. Člani finančnega odseka so isto tako zmatrati kot pooblaščenca mestnega zbora, ako so prav le odposlanci finančnega odseka mestnega odbora, ker jih je mestni zbor po finančnem odseku pooblastil. Pri glasovanju sprejme se potem predlog finančnega odseka in se poročilo o škontrovanji mestne blagajnice odobri.

Župana namestnik gosp. V. Petričič poroča o prošnji visokošolskega pravniškega društva na Dunaji za podporo. Poročevalec, nasvetuje, da se ta prošnja ne usliši, kakor prejšnja leta ne, ker mestni zastop itak pri družih zavodih za podporo vseučilišnikov donša. Zbor pritrdi.

Obč. svet. Gogola poroča o naložitvi skupila 1964 gld. za občinski svet, ki se je potreboval za dolenski železnico. Poročevalec naglašja, da se je mestni svet prodal za primerno dobro ceno, prodaja naj se odobri, denar pa naloži na isti način kakor druga skupila za prodana mestna posestva.

Obč. svet. Kunc vpraša, kje se nalaga denar, na kar odgovori poročevalec, da v mestni hranilnici. Predlog se potem odobri.

Obč. svet. Šubic poroča v imenu odseka za olepšavo mesta, o deželnega odbora kranjskega ponudbi glede sveta pred novim deželnim gledališčem. Poročevalec pravi, da je želja deželnega odbora kranjskega, da bi se prostor pred deželnim gledališčem, katerega hoče dežela brezplačno prepuštili stolnemu mestu Ljubljanskemu, nikdar ne zagradil, naj bi se tam nikdar ne odlagalo kuriivo katerikoli vrste ali smeti; napravili naj bi se tam primerni nasadi, za kandelabre uvedla plinova svečava iz cevi za mestno plinovo svečavo in privolilo donesek 400 gld. kot polovica nakupne cene za šest kandelabrov. Tako deželni odbor.

Poročevalec obč. svet. Šubic naglašja, da se dopisovalec deželnega odbora tako rekoč norčuje iz občinskega sveta Ljubljanskega stolnega mesta, želeč, da naj se ne odkladajo smeti na prostoru pred novim deželnim gledališčem. Komu za Boga, pravi poročevalec, pa bode prišla taka bedarija na um? A odpustiti je dotičnemu referentu deželnega odbora, (To je dr. Schaffer! Op. poroč.) da je poslal v svet tak čuden dopis, kajti najbrže posnel je istega po kakem „šimelau“. Poročevalec tedaj nasvetuje, da se prevzame prostor pred deželnim gledališčem le, ako ga da dežela brezplačno v mestno oskrb. Ker se danes še ne ve, kam bi se namestili fjakarji, je še vprašanje, ali bo mogoče prostor zasadi ali pa morda le razžiriti asfaltni tlak. Za kandelabre pred deželnim gledališčem pa občina tudi ne more privoliti 400 gld.

V istem smislu izrazi se še več svetovalcev.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški naglašja, da se postavijo od deželnega odbora do mestne občine v jedno merle zahteve: Za deželno gledališče storila je občina Ljubljanska mnogo, prispevek bil je jako visok (nad 30.000 gld. Op. por.), a deželni odbor ni dal ne jedne lože na razpolago za reprezentacijo mesta. Dr. Bleiweis-Trsteniški je mnenja, da bi se bilo to pač spodobilo in da je v tem obziru slišal od raznih strani odločno grajo. Navadna uljudnost zahtevala bi bila toliko ozira na župana stolnega mesta, katerega tu ni smatrati za privatno osebo, ampak kot zastopnika in reprezentanta deželnega stolnega mesta. (Odobranje.)

Obč. svet. Žagar vpraša, ali se bode prevzela razsvetljava pred deželnim gledališčem od strani mesta brezplačno.

Poročevalec obč. svet. Šubic odgovori, da je občinski zastop že v prejšnjih sejah sklenil, da se razsvetljava pri šestih kandelabrih od strani mesta oskrbi brezplačno.

Po daljšem razgovoru, katerega se udeleži tudi župan Grasselli, naglašjuoč, da ne gre obstaviti prostor pred gledališčem z nasadi, kateri bi le zavirali promet vozov na tem mestu, sprejme se predlog občinskega svetnika Senekoviča, da prevzame mestna občina prostor pred deželnim gledališčem brezplačno in da se isti po mestni občini, kolikor je mogoče, primerno olepša. Predlog odsekov, da bi se dal prispevek za napravo plinovitih kandelabrov, pa se z veliko večino odkloni.

Obč. svet. Gogola poroča imenom vodovodnega ravnatelja, da je vodarje za deželno gledališče. Poročevalec Gogola naglašuje, da je občinski svet sklenil prepustiti vodo deželni gledališči brezplačno, a zahteval je, da se plača za hidrante in vodomer na leto 100 gl. kot letni pavšal. To gotovo ni pretirana avta, ker gre vender-le za privatno podjetje, katerega lastnik je dežela. Za javno varnost gledališča je mestna občina itak skrbela, kajti namestila je ob obeh krajih gledališkega poslopja hidrante. Kar pa je v poslopji treba, je pač akrib poestnika gledališča in to je dežela. Zatorej nasvetuje poročevalec Gogola, naj vztraja občinski zastop pri svojem sklepu, da je plačati za hidrante in vodomer na leto 100 gl. Predlog se vzprejme brez razgovora. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Hrvati in Svetčev banket.) Pod zaglavjem „Hrvati i Slovenci“ piše Zagrebški „Obzor“: Priznajmo: pri otvoritvi slovenskega gledališča v Ljubljani se hrvatska in slovenska solidarnost ni najbolje pokazala. Ne govorimo o politiki, ker tu spleh ni šlo za politiko; ali naš kulturni svet ostal je precej hladnokrven pri činu, jako znamenitem v prosvetni zgodovini Slovanov. Z naše strani se tolažimo, da smo izvršili svojo dolžnost. — Ali sedaj se nam ponuja druga prilika, da to solidarnost svečano potrdimo, in grešili bi, če bi te prilike ne porabili. V nedeljo, dne 9. t. m., bode v Ljubljani svečan banket na čast gosp. Luki Svetcu. Povod temu banketu je našim čitateljem dobro znan. Ta banket bo svečan protest zoper napade na družbo sv. Cirila in Metoda, ki je doslej s tolikim uspehom tako koristno delovala v krščanskem in slovenskem duhu. Najsvetnejši in najuglednejši slovenski rodoljubi z vseh strani Slovenije so že obljubili svoje sodelovanje pri banketu, ki bo sijajna izjava slovenskega naroda. — Želeti bi bilo, da pride na banket kolikor lepše število Hrvatov. Gospoda, katera napada družbo sv. Cirila in Metoda, hoče svoje nepatrijotično postopanje zaodeti s plaščem vere. Ali to je profanacija vere. Vera bi ne bila ono, kar je, ako bi se ne mogla dovesti v najlepše, najvzvišeneje soglasje z rodoljubjem. Oni, kateri hočejo vero spraviti v neki antagonizem z rodoljubjem, ti niso kristjani, ti niso katoliki — oni so psevdokristjani in psevdokatoliki. Kdo pa je znal uzorne od obeh slovanskih apostolov zložiti patrijotično narodno delovanje z verskim apostolatom? Že v Lincu se je povdarjala nekrščanska tendencija, da katoliško novinstvo ne bodi narodno. Ali, čemu se je to v Lincu povdarjalo, umejemo. Nemcem ni ugodno, da bi nemške novine, tudi če so krščanske, bile v korist — kakor je njih krščanska dolžnost — pravičnim aspiracijam Slovanov. To je torej taktika Nemcev, kateri, tudi če razpravljajo o cerkvenih interesih in vprašanjih, ne morejo pozabiti sovraštva proti slovanstvu. A kaj je hotela doseči ona gospoda v Ljubljani, katera je za vsako krščansko dušo neumljivi antagonizem mej cerkvi in narodnostjo hotela prenesti na samo šolsko polje? Ne-krščani in ne-Slovani! Da ustaja narod slovenski proti tem kratkogledcem suhoparnega srca in ledene duše — dela prav; a prav bodo storili tudi Hrvati, če se pridružijo tej demonstraciji. — Mi Hrvati se moramo pridružiti, ker nam naš hrvatski škof daje najsijajnejši vzgled, katerega si moremo misliti, kako je spajati najbolj harmonično in najbolj uspešno ljubezen do Boga in do naroda. Mi se Hrvatje moramo pridružiti v ime naše duševne solidarnosti z brati Slovencei. — Tem vrstam nimamo ničesar drugega pristaviti, kakor da bomo pozdravili brate Hrvate, če pridejo v Ljubljano, najsrčneje in z vsotisto ljubeznijo, ki jo od nekdanj gojimo zanje; z ljubeznijo, ki izvira iz jedinstvi krvi, jezika in kulturnih in političnih interesov.

— (Odhodnica.) Sinoči zbralo se je v klubni sobi hotela „pri Slonu“ nad 40 tukajšnjih članov društva „Pravnik“, da se poslové od svojega tovariša, novoimenovanega okrajnega sodnika Loškega g. Antona Levca. Počastil je slavljenca s svojim prihodom tudi g. mestni župan Grasselli. Društveni predsednik g. dr. Papež naglašal je v svojem nagovoru izredne simpatije, katere uživa slavljenec v vseh pravniških krogih in njegove velike zasluge za društvo, kateremu je bil pri društvenem glasilu jeden izmed najodličnejših sodelavnikov. Potem napivalo se je slavljenca tudi kot uzornemu rodoljubi, kot ožjemu tovarišu-sodniku, nadalje narodnemu sodništvu v obče in posebej v osehah navzočih sodnikov, g. županu Grasselliju, pravniškemu naraščaju itd. Gosp. župan Grasselli

povdarjal je, kako priljubljen je bil gospod sodnik Levce po vsej pravici tudi pri prebivalstvu v obče in iz tega stališča obžaloval odhod tako odličnega občana. — Tudi mi se prav iz srca pridružimo tem besedam g. župana, ob jednem pa čestitamo Ložanin na pridobitvi sodnika, uzornega pravika in iskrenega rodoljuba.

— (Odlikovanje g. kanonika in profesorja Marna.) Gledé na našo včerajšjo notico o nemških zastavah poroča se nam, da dotične zastave niso bile nemške ampak — belgijske. Mi nimamo vzroka na tem dvomiti in smo tudi lojalni dovelj, da to konstatujemo, ipak pa ne moremo zaslediti med odlikovanjem slovenskega profesorja in našimi sedanjimi odnosi z Belgijo take kavalne vezi, ki bi opravičevala razobešanje zastav, katere se valed enakosti barv čestokrat vedoma ali nevedoma zamenjujejo z nemškimi. Sicer pa so bili glavna stvar govori in pri teh se je po vsej krivici dajalo odlično mesto nemščini, kar moramo danes vnovič in z obžalovanjem konstatovati.

— (Prvi letošnji Sokolski jourfixe) je, kakor smo že naznanili, danes zvečer v vrtnem salonu pri Ferlincu. Razdelile se bodo svetinje zmagovalcem pri tekmovalni telovadbi, ki se je vršila v Jesenicah. Sodeloval bode društveni tamburaški zbor, ki bode sviral nekatere nove točke. Začetek je ob 8. uri.

— (Ljubljanski obrti.) meseca septembra letos a) na novo pričeti: Marija Sajovic, sejmarstvo z medárskim in slaščičarskim blagom; Marjana Stucin, kramarija brez utesnitve na gotovo vrsto blaga; Marija Marješič, branjerija; Ivan Beden, črevljarski obrt; Marija Höft, trgovina z glasbenim orodjem; Anton Pečar, krojaški obrt; Josip Keržin, sedlarski obrt; Marija Šešek, branjerija; Ivan Jebačin, prodaja žganih opojnih pijač na drobno; Frančiška Goršič, trgovina z zeljem; Ivan Schlechta, slaščičarski obrt; Fran Dane, mizarski obrt; Jakob Hudnik, tesarski obrt; Makso Fischer, knjigotrštvo. — b) odpovedani: Andrej Slovša, mesarski obrt; Katarina Keber, starinarska obrt; Jernej Stele, prodaja usnja; M. Neumann, trgovina z obleko in Jera Stibil, branjerija.

— (Novi vojaški plašči.) Vojno ministerstvo dalo je za pokušnjo napraviti nove plašče za pehoto. Ti plašči bodo se izdelali v petih raznih barvah in se je jemalo posebno ozir na to, da so barve kolikor mogoče malo vidne na daljavo, kar je potrebno pri novem brezdimnem smodniku. Tudi bodo imeli podšiv iz volne tako prirejeno, da se bode dala odpeti in se bode plašč poleti lahko nosil brez podšivi, po zimí pa bode bolj topel. Pri nekaterih vojnih oddelkih že nosijo vojaki te nove plašče za pokušnjo.

— (Imenovanje.) G. Stanko Marin, dosedaj učitelj pri Sv. Tomažu blizu Ormoža, imenovan je zač. vadniškim učiteljem na Mariborski c. kr. učiteljski pripravnici.

— (Ormoška moška podružnica sv. Cirila in Metoda) je pri svojem zadnjem občnem zborovanju izvolila sledeči novi odbor: Predsednik g. dr. Ivan Omulec, njegov namestnik preč. gospod Jakob Cajnkar; tajnik č. g. Fran Munda, njegov namestnik g. Anton Porekar; blagajnik g. Alojz Mikl, njegov namestnik g. France Gomsí.

— (Tržaški „Mattino“.) ki, kakor je javna tajnost, zoblje iz dispozicijskega fonda jasel, spravi se je zopet na slovenske Tržaške okoličane, ter jim očita, da zdaj hočejo celo v mestu imeti slovensko šolo za svoje otroke. To pa ni nič drugega nego zlobno zavijanje resnice. Ravno „Mattino“ kot poluraden list moral bi povedati vsaj toliko resnice, da slovenske šole v Trstu ne zahtevajo okoličani, pač pa jo zahteva in to s polno pravico do 20.000 slovenskih mestnih prebivalcev. In zahtevali jo bodo, dokler je ne dosežejo.

— (Občni zbor „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu) preložil se je na drugo nedeljo, to je na dan 16. oktobra ob 3. uri popoldne. Zbor se bode vršil v prostorih „Delavskega podpornega društva“.

— (Vinska trgateg v južnih pokrajinah) se je posebno dobro obnesla v Istri v Po-reškem okraji. V Koprskem in Piranskem okraji pa sta naredili veliko škode trtna uš in pa toča. Tudi iz Dalmacije se poroča, da se bode pridelalo veliko in dobrega vina.

— (Gospod Josip Pasarić) gimnazijski profesor v Zagrebu in urednik „Vienca“ odpovedal

se je službi gimnazijskega učitelja. Gosp. profesor Pasarić bil je kot poročevalec „Obzora“ navzoč pri otvoritveni predstavi našega gledališča, o kateri je napisal dva lepa članka. Odslej baviti se hoče samo z žurnalistiko. Odpovedal se je službi, ker so ga hoteli premestiti brez kakega uzroka v Osek, samo, da ga odstranijo iz Zagreba.

— (Iz domačih toplic.) V Dobrno pri Celji prišlo je to poletje vsega skupaj 626 strank z 1138 osobami. — V Krapinske toplice prišlo je v minuli sezoni 5393 osob.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. oktobra. Pruski konjiški stotnik Reitzenstein prijahal v Florisdorf ob 9. uri 57 min. Potreboval je za ves pot 73 ur, 6 minut, jedno uro več, nego grof Starhemberg, ki je zmagovalac; Reitzenstein je drugi, Mikloš najbrž tretji. Reitzensteinov konj bil jako slab in se par korakov za ciljem zgrudil. Zbrano občinstvo pozdravilo Reitzensteina jako burno.

Budimpešta 6. septembra. Finančni odsek ogerske delegacije odobril proračun vkupnega finančnega ministerstva in najvišjega računskega dvora.

Budimpešta 6. oktobra. Uradni list prinaša prvo oficijelno poročilo o koleri. Dne 2. oktobra obolelo je v Budimpešti za kolero 18 osob, umrlo 10; drugače ni bilo nobenega slučaja v deželi; dne 3. oktobra obolelo v Budimpešti 31 osob, umrlo 9, v Rabi umrla jedna oseba. Dne 4. oktobra obolelo v Budimpešti 34 osob, umrlo 8, v Šorokšarju in v Tolni umrla po jedna oseba.

Razne vesti.

* (Regulacija „Železnih vrat“) Za uravnavo Dooave jako važna dela v soteski „Železnih vrat“ se posebne letos marljivo nadslujujejo. Dosedaj bilo je dovoljenih za ta dela 3.648.560 gl. do konca l. 1891 porabilo se je 1.338.202 gl., letos pa se bode porabil ostali znesek 2.310.357 gl. Do konca l. 1893 porabilo se bode vsega skup 5 milijonov 265.000 goldinarjev.

* (Roparstvo v Siciliji.) V Palermu zapri so minuli teden kakih 600 osob, mej njimi 120 banditov, mnogo pomagačev in prikrivačev in privržencev tajnega društva „Maffia“. Bil je res skrajni čas, da se je radikalno poseglo v to gujilobo, ki je v sramoto vsej deželi italijanski.

Narodno-gospodarske stvari.

— Oddaja dela. Dne 15. oktobra t. l. dopoludne ob 10. uri vršila bode se v pisarni c. in kr. vojaškega oskrbovalnega magacina v Ljubljani javna obravnava zaradi oddaje čiščenja volnenega blaga z vajanjem, pranja posteljnega perila ter poprave lesenih posteljnjakov pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem magacinu in c. in kr. garnizijski bolnici št. 8 v Ljubljani. Podrobnosti glede oddaje teh del poizvedo se lahko vsaki dan ob navadnih uradnih urah v vojaškem oskrbovalnem magacinu v Ljubljani. Razglas glede oddaje napominanega dela pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

prinaša v 10. zvezku nastopno vsebino: 1. A. Funtek: Prolog pri slavnostni otvoritvi deželnega gledališča. — 2. y.: V kleti. — 3. Josip Starè: Lisjakova hči. Povest. (Dalje). — 4. Rástislav: Pri vodnjaku. — 5. Dr. Jožef Rakež: Okó. — 6. Slo-ven: Tožno jezero. — 7. R. Murnik: Signor Gianino. (Humoreska). — 8. A. Trstenjak: Slovenci v starem deželnem gledališči. — 9. A. Dolenc: Okolu svetá. (Dalje). — 10. I. Mlinarič: Ponóči. — 11. Novo deželno gledališče v Ljubljani. — 12. Fr. Magdič: Slovanski páberki. — 13. Književna poročila: III. Dr. K. Štrekelj: Dr. V. Oblak: „Das älteste datirte slovenische Sprachdenkmal“. (Konec.) — VI. Dr. M. Murko: Slavjanskoe obozrenije. (Konec.) 14. Listek: Čitanku za tretji razred srednjih šol. — Slovensko gledališče. — Seminar za slovensko jezikoslovje v Gradci. — XI. izkaz darov za Prešernov spomenik. — Osebna novica. — Književnost hrvaška. (Konec.) — Narodno gledališče v Pragi. — Spomenik Vaclavu Běnešu Třebizskému. — „Matica Srpska“ v Novem Sadu. — Skladatelj opere „Črnogorci“. — Listnica.

LJUBLJANSKI ZVON* stoji za vse leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 30 kr. in za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Bratje Sokoli!

Pridite polnoštevilno (kolikor mo-
goče v društveni obleki) danes zvečer k
razdelitvi daril v vrtnem salonu pri
Ferincu. Začetek ob 8. uri.
Na zdar!

ODBOR.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem potom najtoplejo
zahvalo vsem, ki so s svojim delovanjem pripomogli da se
je I. občni zbor Šent-Jakobsko-Trnovske ženske
podružnice dné 2. oktobra t. l. tako sijajno vršiti za-
mogel. Zahvalja se posebej še konzist. svétniku in vodji,
prečast. predsedniku družbe sv. Cirila in Metoda, gospodu
Tomo Zupanu, za prekrasni govor, slavnemu I. sloven-
skemu pevskemu društvu „Ljubljana“ in slavnemu me-
šanemu kvartetu (gospoj A. Hribarjevi, gospici M. Drašler-
jevi, gospodoma J. Pavšku in V. Bajcu) za prijazno so-
delovanje in izbornu petje; nadalje vsem darovateljem mno-
gobrojnih, deloma dragocenih dobrot in sploh vsem, ki so
nas počastili s svojim pohodom in svojo radodarnostjo.
Bog vsem povrni stotero!

**Odbor Šent-Jakobsko-Trnovske ženske podru-
žnice sv. Cirila in Metoda.**

V Ljubljani, dne 3. oktobra 1892.

75.000 goldinarjev glavni je dobitek velike
50 krajaarske loterije. Opozarjamo naše cenjene čitatelje,
da bude žrebanje že dne 15. oktobra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
5. okt.	7. zjutraj	735.1 mm.	9.2° C	sl. jzh.	obl.	1.40 mm.
	2. popol.	733.3 mm.	16.6° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733.1 mm.	13.6° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 13.1°, za 0.1° nad normalom

Dunajska borza

dné 6 oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.45	96.45
Srebrna renta	96.25	96.15
Zlata renta	115.25	115.15
5% marcna renta	100.30	100.20
Akcije narodne banke	978	983
Kreditne akcije	311.25	310.25
London	119.70	119.75
Srebro	—	—
Napol.	95 1/2	9.52
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.82 1/2	58.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185 50
Ogerska zlata renta 4%	112	40
Ogerska papirna renta 5%	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	190 25
Rudolfove srečke	10	21 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	151 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—

Uklonjena neizmerne žalosti naznanjava
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pre-
tužno vest, da se je Bogu Vsegamogočnemu do-
padlo, preljubljeno najino hčerko, ozir. sestero

Ema

dne 6. t. m. ob polu 9. uri dopoludne po mučni
kratki bolezni v nežni starosti 4 1/2 mesecev po-
klicati k sebi na oni boljši svet.

Truplo nepozabne pokojnice pokopalo se
bode v petek dne 7. t. m. ob 5. uri popoldne
na pokopališči pri sv. Krištofu v lastni rakvi.

V Ljubljani dne 6. oktobra 1892.

Mary Lenarčič roj. Mathlan, Anton Lenarčič,
mati. finančni tajnik,
oče.

Pavel,
brat.

(1118)

V neko tukajšnjo trgovino vzprejme se takoj
učenec ali vajenec.

Kje, pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1117-1)

V hiši št. 6 v Šelenburgovih ulicah
se dajo v najem

dve prodajalnici

in sicer jedna takoj, druga o novemberskem
terminu. — Povprašati je v II. nadstropji, levo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Koncesijonovana plesna šola v Gospodskih ulicah št. 12.

ZABAVNI VEČER

vsako nedeljo od 6. do 9. ure zvečer.

V. Friedrich,
izprašani plesni učitelj.

Iščem spretnega pisarja

zmožnega slovenskega in nemškega jezika. Plača
po dogovoru. Ustop dne 15. oktobra t. l.

Advokat dr. Ivan Rudolf
v Konjicah.

(1105-2)

Luskinina voda in Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da
ne izpadajo lasje, ko bi se po vna-
nje na to uplivalo. To se doseže
s tem, da se lasišče čisti, varuje
bolezni, zabranjuje napravo luskin,
lase odpravlja toliščo in odpravlja
kislino, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat,
pomoči se lasišče s to luskinino
vodo in zjutraj, ko se je lasišče
udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki
krepča lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z
mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo
in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi
naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica
Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoi-jeva lekarna „Pri angeju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote
točno izvršujejo. (59-9)

Tuji:

5. oktobra.

Pri **Maltei**: Lanckoronski,
Heiss, Heuberger, Harth, Ho-
rowitz, Priesner, Schutz, Spi-
tzer z Dunaja. — Schneider
z Brna. — Perko iz Celja.
— Starkel iz Trsta. — Dr.
Pfeifer s Krškega. — Desch-
mayr iz Pulja

Pri **Slonu**: Gartner, Pop-
per, Herbst, Pergel z Dunaja.
— Roblek, Demšar iz Pulja.
— Grubišnik, Hirsch iz Trsta.
— Oberländer iz Brna. —
Falk iz Berolina.

Pri **južnem kolodvoru**:
Tomazin iz St. Martina. —
Bukovics z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesar-
ju**: Rupnik iz Radovljice. —
Suman, Rus iz Trsta.

Umrli so:

5. oktobra: Uršula Klop-
čič, molarjeva vdova, 75 let,
Dunajska cesta št. 14, jetika.

V deželni bolnici:
3. oktobra: Ana Šeškar,
gostija, 67 let, tumor abdo-
minis.

Sveže došlo!

MAGGIJEVA sabala za juho
in
mesni ekstrakt
v posamnih kosih po 8 kr. pri Ivanu Lučkmanu-u.
(1099)

Zahvala.

Gospod Fran Skaza, posestnik tukaj, savaroval
se je pri savarovalni družbi na življenje

„THE GRESHAM“ v Londonu

z znatno glavnico meni na korist.

Koj po istega smrti mi je glavni zastopnik v
Ljubljani gospod Gvido Zeschko izplačal savarovalno
glavnico, torej si štejem v prijetno dolžnost, izreči javno
svojo najtoplejšo zahvalo in zavod „THE GRESHAM“
vsakemu najbolje priporočati.

V Šmariji pri Jelšah, dne 1. oktobra 1892.

(1118) Ana Skaza.

Podpisana se priporoča p. n. spoštovanemu občin-
stvu, da bude vzprejemala

vse perilo in likanje istega

na dom. Tudi hodi proti malemu plačilu po hišah perilo
likati. S spoštovanjem

Marija Kolbič, likarica,
Florijanske ulice št. 14, I. nadstropje.

(1115-1)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za
gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala
od kavčuka, gosja peresa, škipčna peresa,
kreda bela in barvasta, držala za kredo, čr-
tala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi,
pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta,
milimeterski papir, glasbene mape, natorni
gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, be-
ležnice, beležne tablice, slikarske ploščice,
škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe
barve, prozorno platno, prozorni papir, čopi-
či, portfeljni klinci, preparacijski zvezki,
(1024) strgalni gumi. III. (4)

Anton Stacul

trgovina s delikatesami in vinom

Šelenburgove ulice št. 4.

Naznanjam, da so došla pristna bela in rudeča (1067-4)

italijanska namizna vina,

kakor tudi fina desertna vina, n. pr. Marsala, Chianti, Barbara, pelinovec, Neo-
bioto itd. vse od najzanesljivejših tvrdk, zajamčeno kot pristna naravna vina.

Ob enem priporočam bogato svojo zalogo finih in svežih delikates
za jesensko in zimsko dobo: Praški in Graški prekajeni prsut, raznovrstne
domače in druge klobase, fine mesne in ribje konzerve, namizni desertni
sir, St. Danielski sirovi prsut, pristne francoske in Kromeriške gorjušice,
Suchard čokolade, Van Houten Cacao, Liebigov, Kemerikov, Armourjev jušni
ekstrakt, specialitete v inozemskih, nemških, italijanskih in francoskih
vinih, šampanjec, likerji, cognac, rum, čaj i. t. d. po jako nizkih cenah pri
najpazljivejši postrežbi.

Za mnoga naročila se priporoča s spoštovanjem

Anton Stacul

sladničar.

Naše najboljše in
najcenejše
toiletno milo je:

Doering-ovo milo s sovo.

Dobiva se povsod
po 30 kr. komad.

(1110)

Da se polt ohrani lepa in da mladostno izgledaš

to se doseže z vsakdanjo uporabo v kakovosti nepre-
košenega Doering-ovega mila s sovo.

To milo je tako ugodno, čisto in strogo nevtrarno,
da se z njim more ubraniti ono, kar prouzrokuje druga
razjedljiva mila, ki v sebi sodržijo: jo solajko: da postane
polt rudeča ali bakrena, da omlahne ali prezgodaj zvone,
ali pa da po umivanji peče ali se razteguje.

Kdor se hoče ogniti tem pojavom, odušno kvarnim
nasledkom, kupuj za svojo toiletto

Doering-ovo milo s sovo, najboljše milo na svetu.

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Wien, I., Lučgek Nr. 3.

Velika 50 krajaarska loterija.

Glavni dobitek

goldinarjev **75.000** goldinarjev

(957-19)

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Izdajatelj in tisk „Národne Tiskarne“.